

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินป่าภูเก้า ในท้องที่ตำบลหัวนา ตำบลนามะเฟือง อำเภอหนองบัวลำภู และตำบลบ้านถิ่น ตำบลโคกม่วง ตำบลนิคมพัฒนา ตำบลโนนเมือง ตำบลหนองเรือ อำเภอโนนสัง จังหวัดอุดรธานี ป่าภูพาน ในท้องที่ตำบลกุดตุ้ม ตำบลโนนสัง ตำบลบ้านค้อ ตำบลหนองเรือ ตำบลโคกใหญ่ อำเภอโนนสัง จังหวัดอุดรธานี และป่าโคกสูง และป่าบ้านดง ในท้องที่ตำบลศรีสุขสำราญ ตำบลนาคำ ตำบลบ้านดง ตำบลเขื่อนอบรัตน์ อำเภออบรัตน์ และตำบลหัวทอง ตำบลทุ่งขมพู่ ตำบลนาหว้า อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๒๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘

เป็นปีที่ ๔๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม

ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดบริเวณที่ดินป่าภูเขา ในท้องที่ตำบล
หัวนา ตำบลนามะเฟือง อำเภอหนองบัวลำภู และตำบลบ้านถิ่น ตำบล
โคกม่วง ตำบลนิคมพัฒนา ตำบลโนนเมือง ตำบลหนองเรือ อำเภอ
โนนสัง จังหวัดอุดรธานี ป่าภูพาน ในท้องที่ตำบลกุดตุ้ม ตำบลโนนสัง
ตำบลบ้านค้อ ตำบลหนองเรือ ตำบลโคกใหญ่ อำเภอโนนสัง จังหวัด
อุดรธานี และป่าโคกสูงและป่าบ้านดง ในท้องที่ตำบลศรีสุขสำราญ
ตำบลนาคำ ตำบลบ้านดง ตำบลเขื่อนอุบลรัตน์ อำเภออุบลรัตน์ และ
ตำบลหัวทอง ตำบลทุ่งชมพู ตำบลนาหว้า อำเภอภูเวียง จังหวัด
ขอนแก่น ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา กำหนดบริเวณที่ดินป่าภูเขา ในท้องที่ตำบลหัวนา ตำบลนามะเฟือง อำเภอหนองบัวลำภู และตำบลบ้านถิ่น ตำบลโคกม่วง ตำบลนิคมพัฒนา ตำบลโนนเมือง ตำบลหนองเรือ อำเภอโนนสัง จังหวัดอุดรธานี ป่าภูพาน ในท้องที่ตำบลกุดตุ้ม ตำบลโนนสัง ตำบลบ้านค้อ ตำบลหนองเรือ ตำบลโคกใหญ่ อำเภอโนนสัง จังหวัดอุดรธานี และป่าโคกสูงและป่าบ้านดง ในท้องที่ตำบลศรีสุขสำราญ ตำบลนาคำ ตำบลบ้านดง ตำบลเขื่อนอุบลรัตน์ อำเภออุบลรัตน์ และตำบลหัวทอง ตำบลทุ่งชมพู ตำบลนาหว้า อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้บริเวณที่ดินป่าภูเก้า ในท้องที่ตำบลหัวนา ตำบลนามะเฟือง อำเภอหนองบัวลำภู และตำบลบ้านถิ่น ตำบลโคกม่วง ตำบลนิคมพัฒนา ตำบลโนนเมือง ตำบลหนองเรือ อำเภอโนนสัง จังหวัดอุดรธานี ป่าภูพาน ในท้องที่ตำบลกุดตุ้ม ตำบลโนนสัง ตำบลบ้านค้อ ตำบลหนองเรือ ตำบลโคกใหญ่ อำเภอโนนสัง จังหวัดอุดรธานี และป่าโคกสูงและป่าบ้านดง ในท้องที่ตำบลศรีสุขสำราญ ตำบลนาคำ ตำบลบ้านดง ตำบลเขื่อนอุบลรัตน์ อำเภออุบลรัตน์ และตำบลหัวทอง ตำบลทุ่งชมพู ตำบลนาหว้า อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นอุทยานแห่งชาติ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ดิถสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินป่าภูเก็ก ในท้องที่ตำบลหัวนา ตำบลนากระเบื้อง อำเภอหนองบัวลำภู และตำบลบ้านดั้น ตำบลโคกม่วง

ตำบลนิคมพัฒนา ตำบลนิคมเมือง ตำบลหนองเสือ อำเภอโนนสัง จังหวัดอุดรธานี ป่าภูพาน ในท้องที่ตำบลกุดคู่ ตำบลโนนสัง ตำบลบ้านดั้น

ตำบลหนองเสือ ตำบลโคกใหญ่ อำเภอโนนสัง จังหวัดอุดรธานี และป่าโคกสูงและป่าบ้านดง ในท้องที่ตำบลศรีสุขสำราญ ตำบลนาคำ ตำบลบ้านดง

ตำบลเขื่อนอุบลรัตน์ อำเภออุบลรัตน์ และตำบลห้วยทอง ตำบลทุ่งซ่มพู่ ตำบลนาหว้า อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น

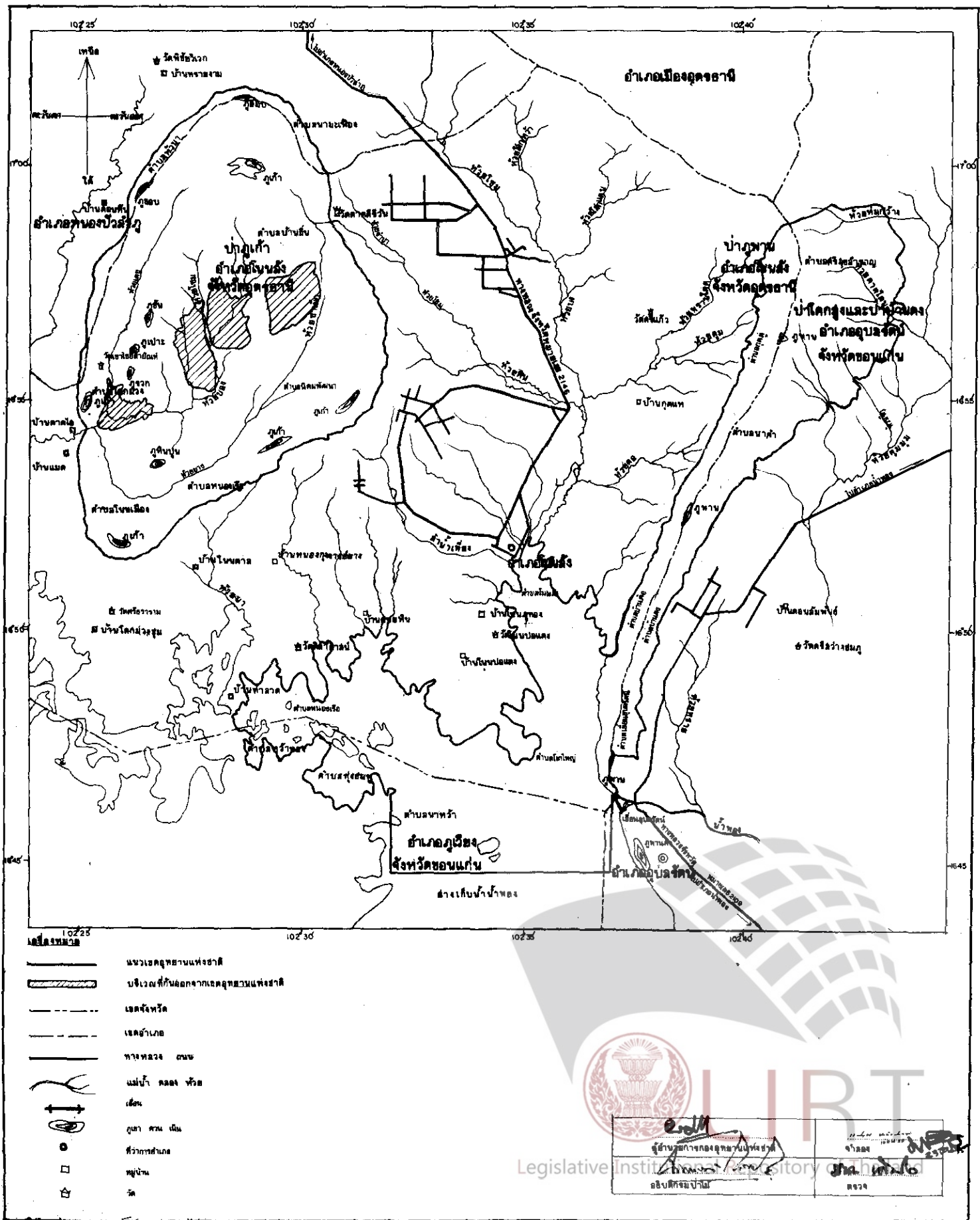
ใช้เป็นอุทยานแห่งชาติ

พ.ศ. 2528

เนื้อที่ประมาณ 322 ตารางกิโลเมตร หรือ 201,230 ไร่

มาตราส่วน 1:200,000

1:200,000
1000 500 0 500 1000 เมตร

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๓๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๖๘

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจาก บริเวณที่ดินป่าภูเขา ในท้องที่ตำบลหัวนา ตำบลนามะเฟือง อำเภอหนองบัวลำภู และตำบลบ้านถิ่น ตำบลโคกม่วง ตำบลนิคมพัฒนา ตำบลโนนเมือง ตำบลหนองเรือ อำเภอโนนสัง จังหวัดอุดรธานี ป่าภูพาน ในท้องที่ตำบลกุดคู ตำบลโนนสัง ตำบลบ้านค้อ ตำบลหนองเรือ ตำบลโคกใหญ่ อำเภอโนนสัง จังหวัดอุดรธานี และป่าโคกสูง และป่าบ้านดง ในท้องที่ตำบลศรีสุขสำราญ ตำบลนาคำ ตำบลบ้านดง ตำบลเขื่อนอุบลรัตน์ อำเภออุบลรัตน์ และตำบลหว่าทอง ตำบลทุ่งชมพู ตำบลนาหว้า อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น เนื้อที่ประมาณ ๒๐๑,๒๕๐ ไร่ ประกอบด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญและมีค่า เช่น ป่าไม้ ของป่า สัตว์ป่านานาชนิด กับมีสภาพธรรมชาติที่สวยงามยิ่งหลายแห่ง เช่น น้ำตกตาดโตน ผาคำ ลานหินธรรมชาติ และเป็นต้นน้ำลำธารของอ่างเก็บน้ำนาโพธิ์ สมควรกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพธรรมชาตินั้นให้คงอยู่เช่นเดิม มิให้ถูกทำลายหรือเปลี่ยนแปลงไป เพื่อประโยชน์ในการพักผ่อนหย่อนใจของประชาชน เพื่อการศึกษาค้นคว้า และเพื่ออำนวยความสะดวกอันแก่รัฐและประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

